

ritefen har stillet, blev trykt, ikke var Udvalget meddeelt, at Regjeringen havde forandret Anskuelse med Hensyn dertil.

Alberti: Den høitagtede Finantsminister har, saavidt jeg forstod ham, især den Indvending mod det Endringsforslag, som jeg har været med at stille under Nr. 2, at der ved kunde fremkomme det særegne Tilfælde, at en Fæster kunde sælge sin Eiendom Dagen efter at han var bleven Selveier, og ved Hjælp af denne Bestemmelse, dersom den fik Lovkraft, tilvende sig, at Capitalen, hvorfor han havde kjøbt Gaarden, fremdeles blev indestaaende i den. Et saadant Tilfælde kan vistnok indtræffe, og, om end ikke bogstaveligt saaledes, at Salget finder Sted Dagen efter, saa vilde det dog kunne finde Sted kort Tid efter, uden at den Paagældende virkelig havde været tvungen til Salget. Det er imidlertid naturligvis ikke Hensigten med dette Endringsforslag at beskytte en saadan Fremgangsmaade, men jeg troer, at man ligesaa lidt her ved Anvendelsen af dette Endringsforslag skal slutte fra Undtagelsen til Reglen, og sige, at af Undtagelsen skal man see, hvorledes Reglen kommer ud, som man skal gjøre det med Hensyn til det Forslag om Amortisation, der er stillet af et Mindretal i Udvalget; thi, fordi en Fæster, naar han er bleven Selveier, kan misbruge det stillede Endringsforslag, naar det bliver til Lov, deraf følger ikke, at Alle ville gjøre et Misbrug deraf. Endringsforslaget er jo netop, som jeg tillod mig at sige før, stillet i samme Aand, hvori vi have antaget, at Loven kommer ud, nemlig at sikre de nærværende Fæstere og deres Slægter Besiddelsen af Fæstestederne, og det troer jeg sandeligen, at man kan opnaae paa en meget sikker Maade, ved at tilføje Uopsigelighed af Capitalerne for et vist Aaremaal, og jeg troer, at man kan gjøre det uden at træde Statskassen, enten i Henseende til Indtægter af Krongødsset, eller i Henseende til Sikkerhed for sine Capitaler, for nær. Ikke heller hørte jeg den høitærede Finantsminister ytre sig mod hvad jeg havde sagt i denne Retning. Det er vistnok saa, at man, selv om Endringsforslaget bliver forkastet, kan antage, at Finantsministeren i ethvert enkelt givet Tilfælde, med Baersomhed vil bestemme sig til

Uopsigelse; man maa vistnok forudsætte, at Finantsministeren i Reglen vil, enten lade Capitalerne ved Forandring af Etare henstaae uopsigelige eller blot mod et bestemt aarligt Afdrag. De samme Indvendinger, som der fra forskellige Sider ere gjorte mod Amortisation, finde naturligvis ogsaa deres Anvendelse paa en almindelig Regel for en tvungen Amortisation i Tilfælde af Fæstestedernes Salg, især naar denne Amortisation fremtvinges ved Fæstestedernes Overgang til de nærværende Fæsteres Arvinger, og i den Henseende saa troer jeg, at det har Meget for sig, at der tilstiftes Capitalerne en vis Uopsigelighed. Det er jo endogsaa i Udvalgets Fleertals Forslag ligefrem forudsat, at Capitalerne i et vist Tilfælde skulle være uopsigelige i et bestemt Aaremaal; jeg skal i den Henseende tillade mig at henvise til Forslagets § 9, hvor der tales om, hvorledes der skal forholdes, naar den nye Selveier udstykker sin Eiendom, og der siges da, at ikke blot Capitalerne skulle fordeles paa de enkelte Parceller, men der siges endvidere, at Capitalerne skulle blive indestaaende i Parcellerne uopsigelige i 10 Aar. (Flere Stemmer: Rentebærende!) Nu forekommer det mig at være en Modsigelse, naar man vil indrømme en Selveier en saadan Frihed til ikke blot at beholde Capitalen, men ogsaa at dele den; det er Noget, der i Principet gaar langt videre end det Endringsforslag, som jeg og to andre Herrer have tilladt os at stille. Dette anfører jeg, fordi jeg troer, at heri ligger et Beviis for, at der ikke kommer nogen Strid ind i Loven ved Forslagets Antagelse. Den ærede Rigsdagsmænd for Maribo Amts 4de District (Monrad) udtalte sig mod Uopsigeligheden af Capitalerne, idet han stærkt urgerede, at det kun ved Søgemaal kunde afgjøres, om Capitalerne vare forfaldne eller ikke, at det kun ved Domstolens Kjendelse kunde skjønses, om Indholdet af Obligationerne havde fundet Efterlevelse af Debitor, eller ikke. Det er vistnok saa, men jeg troer ikke, at deri indeholdes nogen grundet Indvending mod dette Endringsforslag, den kunde da ogsaa fremsættes, og det var maaskee ogsaa hans Mening, som Indvending mod § 5 i Almindelighed; thi deri tales jo